

There are so many different types of Jews, so many different opinions.

How can we all get on, we are so different?

אמר ר' אלעזר אמר ר' חנינא תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם, שנאמר וכל בניך למודי ד' ורב שלום בניך, אל תקרי בניך אלא בניך. (ברכות ס"ד). יש טועים שחושבים, שהשלום העולמי לא יבנה כי-אם ע"י צביון אחד בדיעות ותכונות, וא"כ כשרואים ת"ח חוקרים בחכמה ודעת תורה, וע"י המחקר מתרבים הצדדים והשיטות, חושבים שבזה הם גורמים למחלוקת והפך השלום. ובאמת אינו כן, כי השלום האמתי אי אפשר שיבוא לעולם כי-אם דוקא ע"י הערך של רבוי השלום. הרבוי של השלום הוא, שיתראו כל הצדדים וכל השיטות, ויתבררו איך כולם יש להם מקום, כל אחד לפי ערכו, מקומו וענינו. ואדרכא גם הענינים הנראים כמיותרים או כסותרים, יראו כשמתגלה אמתת החכמה לכל צדדיה, שרק ע"י קיבוץ כל החלקים וכל הפרטים, וכל הדעות הנראות שונות, וכל המקצועות החלוקים, דוקא על ידם יראה אור האמת והצדק, ודעת ד' יראתו ואהבתו, ואור תורת אמת. על-כן תלמידי חכמים מרבים שלום, כי במה שהם מרחיבים ומבארים ומילדים דברי חכמה חדשים, בפנים מפנים שונים, שיש בהם רבוי וחילוק ענינים, בזה הם מרבים שלום, שנאמר וכל בניך למודי ד', כי כולם יכירו שכולם גם ההפכים בדרכיהם ושיטותיהם כפי הנראה, המה כולם למודי ד', ובכל אחת מהנה יש צד שתתגלה על ידו ידיעת ד' ואור אמתו. ורב שלום בניך, לא אמר גדול שלום בניך, שהיה מורה על ציור גוף אחד גדול, שאז היו הדברים מתאימים לאותו הרעיון המדומה, שהשלום הוא צריך דוקא לדברים אחדים ושווי רעיונות, שזה באמת מגרע כח החכמה והרחבת הדעת, כי אור הדעת צריך לצאת לכל צדדיו, לכל הפנים של אורה שיש בו, אבל הרבוי הוא רב שלום בניך, אל תקרי בניך, אלא בוניך, כי הבנין יבנה מחלקים שונים, והאמת של אור העולם תבנה מצדדים שונים ומשיטות שונות, שאלו ואלו דברי אלהים חיים, מדרכי עבודה והדרכה חנוך שונים, שכ"א תופס מקומו וערכו. ואין לאבד כל כשרון ושלמות כ"א להרחיבו ולמצא לו מקום, ואם תראה סתירה ממושג למושג, בזה תבנה החכמה ביתה, וצריך לעיין בדברים איך למצא את החוק הפנימי שבמושגים, שבזה יתישרו הדברים ולא יהיו סותרים זא"ז, ורבוי הדעות שבא ע"י השתנות הנפשות והחנוכים דוקא הוא המעשיר את החכמה והגורם הרחבתה, שלסוף יובנו כל הדברים כראוי ויוכר שאי אפשר היה לבנין השלום שיבנה כ"א ע"י כל אותן ההשפעות הנראות כמנצחות זא"ז. יהי שלום בחילך. החיל, מקום החיל או הכחות העובדים, הם מתברכים בברכת שלום. ומהו שלומם, לא שיהיו כולם כח שוה, כי דוקא ע"י רבוי הכחות והתנגדותם תמצא פעולת החיים, אלא שערך ההבדל וההתנגדות נערך בערך מתאים, שכולם מובילים למטרה אחת, על כן נמצא שלום בארמנותיך, במקום הדרוש שקט ושלום, במרכז התכלית. למען אחי ורעי, שלכולם יהי מקום לעבודה, עבודת שכל ועבודת נטיה ורגש, אדברה נא שלום בך, המצב של ההתאחדות הבא מקיבוץ כחות ודעות נפורות, למען בית ד' אלהינו, התכלית הנרצית, הנקודה שכולם עובדים בעבורה, אבקשה טוב לך, הטוב הנאסף מתוך כלי השלום, שהוא מחזיק הברכה, ד' עוז לעמו יתן, יתן להם חיים מלאים ענין, שהוא העז, וכשהחיים מלאים ענין מלאים הם צדדים רבים, ונבנים מהרכבות של כחות רבים, על כן זאת היא ברכת השלום האמתית הבאה מהעז. ד' יברך את עמו בשלום, וברכת השלום, הבאה עם העז, היא השלום של התאחדות כל ההפכים אבל צריך שימצאו הפכים, כדי שיהי' מי שיעבוד ומה שיתאחד, ואז הברכה ניכרת, ע"י הכח של אלו ואלו דברי אלהים חיים. ועל כן שלום הוא שמו של הקב"ה, שהוא בעל הכחות כולם, הכל יוכל וכוללם יחד, יהי שמו הגדול מבורך מן העולם עד העולם.

Torah scholars increase peace in the world as it says 'All Your children learn God, and the peace of Your children is broad'

There are those who mistakenly think that world peace will be achieved by all having the same opinions and character. Therefore, when they see Torah scholars studying, and through their study they develop different opinions and schools of thought, they think that they cause arguments and the opposite of peace. This is in truth not the case; rather, true peace can only be through a plethora of peace. The plethora of peace is when all sides and opinions are extant, and it will become clear how each have a place, each according to its value, place and idea. On the contrary, even those things that seem to contradict each other, when the truth will be seen in its entirety, that only through gathering together all of the parts and the individuals, and all the seemingly different opinions, all the different subjects, through them will be seen the truth. The light of God and the light of the Torah of truth.

Therefore, Torah scholars indeed increase peace in the world. Through their broadening and explanation and novel ideas, in new ways, they increase peace. All will recognise that even opposing opinions are all the words of God. In each there is one side of the Divine truth. Your peace is broad, not great, that this would imply one truth and this would be appropriate for the mistaken idea that peace needs uniformity. In fact this has detrimental effect on the power of wisdom and the broadening of the truth. The light of knowledge must come from all sides, from all of the facets of light. This increase of opinions increases the peace of Your children. Not only Your children, but Your builders. Because a building can only be built from different parts, and the truth is constructed from different parts and opinions.

The truth of the light of the world will be formed from different elements and approaches that are all the word of the living God, the ways of service and education, that each has a place and a value.

We cannot reject any talent or perfection, rather we need to develop it and find a place to accommodate it. If you see a contradiction, there wisdom is formed. One needs to find the inner depth of ideas and thus to do away with the incongruity. The knowledge that comes from changing souls and teachings, contributes to the breadth of understanding. As in the end all will be understood and it will be apparent how the building of peace could not have been built without these sparring opinions.

Those that disagree achieve peace, not a peace where everyone is the same, but through a wealth of different ideas we find life. The differences complement each other and all leads to one grand aim. So we find tranquility in Your place, in the place that needs tranquility, in the end product. For my brothers and friends all should have a place in which to act, to work with the intellect and the emotions.

The blessing of peace, that comes with strength, is the blessing of accommodating all the opposites, but we need to have opposites, in order that there should be those who work and those who fuse, then we will recognize the blessing.

Therefore Shalom is the name of God, who is the master of all forces, who fuses all together, may His holy name be blessed forever.

Olat Riyah, Volume I pp. 330

But we are still different and observe different customs, different laws. We have separate histories and opinions.

What makes us one nation?

שני דברים עקריים ישנם שהם יחד בונים קדושת־ישראל
יההתקשרות האלהית¹¹ עמהם. הא' הוא סגולה, כלומר טבע הקדושה
שבנשמת ישראל מירושת אבות, כאמור: «לא בצדקתך וגו'», רק
באבותיך חשק ד' לאהבה אותם ויבחר בזרעם אחריהם¹². «והייתם לי סגולה מכל
העמים»¹³; והסגולה הוא כח קדוש פנימי מונח בטבע־הנפש ברצון ד', כמו טבע
כל דבר מהמציאות, שאי־אפשר לו להשתנות כלל, «כי הוא אמר ויהי», «ויעמידם
לעד לעולם»¹⁴. והב' הוא ענין־בחירה, זה תלוי במעשה הטוב ובתלמוד־תורה. החלק
של הסגולה הוא הרבה, באין ערוך כלל, יותר גדול וקדוש מהחלק התלוי בבחירה.
אלא שברית כרותה היא, שהסגולה הפנימית לא תתגלה בזמן הזה כ"א לפי איתה
המדה שהבחירה מסייעה את גילוייה, ע"כ הכל תלוי לפי רוב המעשה וקדושת
האמונה ותלמוד־תורה. והשי"ת, הנוהג בחסדו בכל דור, מסדר הוא את סדרי
הנשמות הצריכות להופיע בעולם: לפעמים כח־הבחירה מתגבר וכח־הסגולה עומד
במצב ההעלם ואינו ניכר, ולפעמים כח־הסגולה מתגבר וכח־הבחירה עומד במצב
הנעלם. וכל עיקרה של ברית־אבות, שאיננו פוסק אפילו כשתמה כבר זכות־
אבות¹⁵, הוא בא מצד כח־הסגולה, ובעקבא־דמשיחא מתגבר ביותר כח־הסגולה.

There are two main things that together form the sanctity of Israel and their connection with God. The first is *Segulah*, i.e. the holy nature in the soul of the Jew that he receives from his forefathers. The *segulah* is an inner holy force that resides in the soul as the will of God, like all things in nature, and it cannot be changed.

The second is the idea of choice. This depends on actions and Torah study. The *segulah* is definitely greater and more holy than the choice, but it is a covenant that this *segulah* will only be expressed today through the level that the choice encourages its expression.

Therefore all relies on actions and the sanctity of faith and Torah study.

God, who deals kindly with each generation, arranges which specific souls will appear in each generation. Sometimes, the choice overrides and the *segulah* regresses and is unknown. Sometimes, the force of the *segulah* becomes prominent and the choice takes a lesser role.

The whole concept of the covenant with the forefathers, which never ends even when there is no merit of the fathers left, comes from the force of the *segulah*. In the dawn of the messianic era the *segulah* overrides.

Igrot Riyah II Letter 555

1. What is the most important common denominator of the Jewish people?
2. Is it actions, beliefs, language, culture?
3. What is *segulah*?
4. Which is more powerful and significant the *segulah* or the actions of the Jews?

עֲדֵי־עֶבֶר עִמָּךְ יְהוָה עֲדֵי־עֶבֶר עִמָּנוּ קִנִּיתָ:

Until Your people pass over, God, until the people that You have acquired pass over.

Shemot 15:16

1. What are the two ways that the verse calls the people of God?
2. What is the difference between the two?

תניא (שמות טו) "עד יעבור עמך ה' עד יעבור עם זו קניית" עד יעבור עמך ה' זו ביאה ראשונה, עד יעבור עם זו קניית זו ביאה שנייה

Until Your people pass, this refers to the first passing over [into the land of Israel], the people that You acquired, this refers to the second passing over.

Berachot 4a

1. Why would the Talmud explain the verse this way?
2. How does the Talmud arrive at this explanation?

יז. כדתניא עד יעבור עמך ד' זו ביאה ראשונה עד יעבור עם זו קניית זו ביאה שני'. נראה שיש יתרון מצד הסגולה הנמצאת בישראל מצד קדושת הנפשות, ויש יתרון מצד המעשים. ונראה שבביאה ראשונה שתכלית הקדושה הי' אז בית הראשון, הי' קדושת הסגולה גדולה מאד, שהיתה השכינה שורה בהם בגלוי וכיו"ב. ובית שני היתה קדושת הסגולה קטנה לערך הבית הראשון, אבל הי' בה קדושת המעשים גדולה, שבו היו אנשי כנסת הגדולה, ונתרבו כמה מצות דרבנן, שזהו הכל קדושת המעשים. אלא שקדושת הסגולה לא הי' גדולה כ"כ כבבית ראשון. ע"כ אמרו חז"ל בפ"ק דיומא' ראשונים שנתגלה עוונם נתגלה קצם אחרונים שלא נתגלה עוונם לא נתגלה קצם. פי' שראשונים הי' החסרון שבהם במעשים שהם מגולים, אבל בעצם כח קדושת סגולת נפשותם היו רמים מאד, ע"כ הי' התיקון נח בהם. ואחרונים שהחסרון בהם הי' מצד מיעוט הקדושה הפנימית, וזהו לא נתגלה עוונם, אע"פ שבגלוי הי' נראה מעשיהם יותר טובים, מ"מ לא נתגלה קצם. כי לתקן כח הסגולה הפנימית כשמתחסר, צריך זמן יותר גדול והשתדלות יותר נשגב. ע"כ אמר עד יעבור עמך, שמתחילים אליך מצד עצמם וסגולתם זהו ביאה ראשונה. עד יעבור עם זו, שאינם כ"כ מתיחסים אליך, שהקדושה נתמעטה מצד הסגולה, ומ"מ קניית, יש בהם קניין מצד פעולת המעשים הטובים, זו ביאה שני'.

It appears that there is a benefit to the *segulah* within Israel with regards the sanctity of the souls, and there is a benefit to their actions.

During the time when the Jews first entered the land of Israel the aim of their sanctity was the first Temple, the sanctity of the *segulah* was great as the Divine Presence was among them in an obvious manner. But during the second Temple the *segulah* was less significant than it was during the first Temple. However the sanctity of their actions was much greater, as the men of the Great Assembly were alive. They added rabbinic mitzvot, that are connected to the sanctity of action. But the sanctity of the *segulah* was less.

Therefore the rabbis wrote that the first generation who were exiled their sin was obvious, their end was obvious, but the second generation who were exiled, their sin was not obvious and their end was not obvious.

This means that the first what was lacking was actions, but their sanctity of *segulah* was great, therefore it was easier for them to mend their ways. However the latter that lacked the inner sanctity of the *segulah* their sin was less obvious, and outwardly their actions seemed to be good. Their end was not revealed, because to mend a problem with the *segulah* needs much more time and much greater effort.

Until Your people pass that relate to You by themselves and their own nature, this is the first time that we passed. **The people that You acquired** that are not so connected to You, and their sanctity was diminished due to *segulah*, however You acquired them, through their actions, this is the second time that they passed over.

Ein Iyah - Berachot, Chapter 1 Note 17

Is there hope that we can become one nation?

What must be done for this to be successful?